

کاربرد تکنیک های MCDM برای رتبه بندی و تعیین ضرایب HSE واحدهای تولیدی یک مجتمع صنعتی

علی کریمی

کارشناس ارشد ایمنی صنعتی - دانشگاه علم و هنر یزد
ali.karimi280@yahoo.com

علی منصوری درآمدی

کارشناس ارشد ایمنی صنعتی - دانشگاه علم و هنر یزد
a.mansoori2017@gmail.com

مهدی محمدی هویه

دانشجوی دکتری مهندسی مواد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
Mohammadimahdi82@yahoo.com

محسن فرقانی

دکتری مهندسی صنایع - عضو هیئت علمی دانشگاه یزد
forghani_mnik@yahoo.com

چکیده:

تعیین وضعیت عملکرد کمی، یکی از ملزومات، برای بهبود مستمر هر سیستم مدیریتی بوده و سیستم مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست (HSE^1) نیز از این امر مستثنی نمی باشد. برای اندازه گیری عملکرد سیستم مدیریت HSE، شاخص هایی از جمله شاخص های مربوط به حوادث، درصد و میزان شیوع بیماری های شغلی، آلودگی های محیط زیستی و ... وجود داشته و کم و بیش نیز در حال حاضر از این شاخص ها برای اندازه گیری عملکرد HSE سازمان ها استفاده می شود. نکته قابل توجه این است که این شاخص ها برای اندازه گیری عملکرد اختصاصی پارامترهای اصلی ایمنی، بهداشت و محیط زیست استفاده گردیده و نمی تواند گویای نمای کلی عملکرد HSE سازمان باشد. به عبارت دیگر، در حال حاضر شاخص های بکارگیری شده به صورت اختصاصی فقط عملکرد حوزه ایمنی یا دیگر حوزه ها همانند بهداشت و محیط زیست را اندازه گیری می نمایند. نکته دیگر این است که از شیوه های کنونی، نمی توان برای مقایسه عملکرد HSE واحدهای صنعتی با تولیدات و فرآیندهای متفاوت استفاده نمود. در این مقاله از روشهای تصمیم گیری چند معیاره ($MCDM^2$) استفاده شده و 9 کارخانه زیرمجموعه یک مجتمع صنعتی بزرگ از طریق 20 معیار مختلف، وضعیت HSE آنها مقایسه و رتبه بندی گردیده است. نتایج حاصله نشان می دهد که استفاده از روشهای تصمیم گیری چند معیاره علاوه بر اینکه بطور اثربخش واحدهای صنعتی با تولیدات و فرآیندهای متفاوت از نظر HSE را رتبه بندی می کند، یک ضریب HSE نیز برای هر یک از واحدها تعیین می نماید.

کلمات کلیدی: عملکرد HSE، رتبه بندی، ضریب HSE، تصمیم گیری چند معیاره

¹Health, Safety & Environment

² Multiple Cretaria Decision Making

مقدمه:

سازمان بین المللی کار ایمنی را میزان، یا درجه دوری از خطر و سازمان بهداشت جهانی واژه سلامت را رفاه کامل جسمی، روانی و اجتماعی و نه تنها فقدان بیماری و یا ناتوانی تعریف کرده است. محیط زیست عبارت است از محیطی شامل هوا، آب، خاک، منابع طبیعی، گیاهان، جانوران، انسانها و روابط بین آنها که سازمان در آن فعالیت می نماید (متن استاندارد ISO 14001:2015).

هرگونه کار و فعالیت انسان به هر میزان و یا درجه ای می تواند ایمنی، سلامت و محیط زیست خود، همکاران، دیگر افراد جامعه و اکوسیستم های موجود را تحت تأثیر قرار دهد. اهمیت پیشگیری حوادث ناشی از کار، بیماری های شغلی، تخریب محیط زیست و هدررفت منابع طبیعی، همچنین تصویب، بکارگیری و پایش الزامات قانونی سخت گیرانه ملی و بین المللی در اقصی نقاط جهان، اغلب سازمانها را وادار نموده است که در کنار دیگر فرایندها و سیستم های کاری خود، فرایند، سیستم، مدیریت و یا معاونتی مستقل با هدف و مأموریت پیشگیری از به خطر افتادن جان کارکنان، تأمین، حفظ و ارتقاء سلامت آنها، پیشگیری از تخریب و آلودگی محیط زیست و ... برقرار نمایند.

امروزه سیستم مدیریت علمی و پیشرفته ای یافت نمی شود که بر بهبود مستمر و روزافزون تأکید نداشته باشد. بهبود مستمر مورد نظر سیستم های مدیریت مدرن، بر نکاتی همچون تعیین وضعیت موجود ترجیحاً بصورت کمی، تعیین وضعیت مطلوب ترجیحاً از طریق مقایسه با بهترین ها و برنامه ریزی و پایش متقن، به منظور رسیدن به وضعیت مطلوب، پافشاری می نمایند. سیستم مدیریت و یا فرایند HSE سازمانها نیز از این مقوله پیروی نموده و بایستی همواره تعیین کمی وضعیت موجود، تعیین وضعیت مطلوب با مدنظر قرار دادن عملکرد بهترین ها و برنامه ریزی دقیق برای رسیدن به وضعیت مطلوب را مورد توجه جدی قرار دهد.

تعیین عملکرد و مقایسه کمی برای اغلب فرایندها همچون تضمین کیفیت، تولید و ... از طریق شاخص های متداول، رایج و شناخته شده ای همچون بهره وری، میزان تولید، میزان درآمد و ... محاسبه و تعیین می شود. لیکن در حوزه HSE شاخص واحدی که بتواند عملکرد HSE را بصورت کمی، جامع و یکپارچه بیان نماید بکارگیری و توسعه نیافته است.

از آنجایی که تعیین عملکرد HSE واحدهای صنعتی کاربردهای فراوانی از قبیل (محاسبه میزان عملکرد کلی واحدها، اطمینان از انتخاب صحیح برنامه ها، تخصیص منطقی اعتبارات، تخصیص اصولی مبالغ کارانه و پاداش، پایش اهداف HSE و چشم انداز سازمان، تمرکز مناسب بر واحدها براساس اهمیت HSE آنها، مقایسه عملکرد HSE واحدها و ...) داشته، تعیین عملکرد HSE باید بصورت منطقی، اصولی و علمی انجام شود تا سازمان در این زمینه دچار انحراف نشود.

بدیهی است که اگر ماهیت فعالیتها، تولیدات و فرایندهای واحدهای صنعتی مشابه و همسان باشند، به تبع آن ماهیت ریسکها، خطرات ایمنی، عوامل زیان آور و ... آن واحدها نیز مشابه و در یک گروه قرار گرفته و مقایسه وضعیت HSE آنها از طریق شاخص های متداول کنونی همچون ضرایب حادثه، درصد بیماری های شغلی، شاخص های آلودگی آب و پساب و ... از نظر علمی بلامانع می باشد. لیکن برای برخی سازمانهای صنعتی همانند مجتمع صنعتی مورد مطالعه که هرکدام از واحدها، دارای تولیدات و فرایندهای متفاوت است، ابتدا باید روشی برای قابل مقایسه سازی داده های مورد نظر تعیین شود، سپس از طریق آن روش به صورت اصولی، عملکرد HSE واحدها بصورت کمی محاسبه و بیان شود.

در این پژوهش این خلاء با بهره گیری از نظرات متخصصین HSE و متخصصین آشنا با معیارهای تصمیم گیری چندمعیاره مرتفع شده است.

از این رو برای مقایسه، تعیین ضرایب و رتبه بندی HSE واحدهای مختلف مجتمع صنعتی مورد مطالعه از تکنیکها و روشهای تصمیم‌گیری چندمعیاره استفاده شده و واحدها برپایه تکنیک SAW^1 رتبه‌بندی شده و سپس یک بار دیگر داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از تکنیک $TOPSIS^2$ ارزیابی شده و نتایج حاصل از هر دو تکنیک با همدیگر مقایسه شده‌اند. چارچوب این مطالعه بدین‌گونه است که ابتدا شاخص‌هایی که می‌بایست در رتبه‌بندی واحدها بکارگیری شوند را مشخص نموده، سپس داده‌های مورد نیاز برای هر یک از شاخص‌ها را حتی‌المقدور بصورت کمی جمع‌آوری و ماتریس تصمیم‌گیری تشکیل شده است. سپس تجزیه تحلیل اصلی با روش SAW انجام شده و برای اطمینان از صحت نسبی نتایج مجدداً داده‌ها با تکنیک $TOPSIS$ مورد تجزیه و تحلیل مجدد قرار گرفته و در پایان نیز نتیجه‌گیری به عمل آمده است.

مروری بر مطالعات گذشته:

اندازه‌گیری وضعیت عملکرد HSE ریشه در موضوع اندازه‌گیری مباحث و موضوعات کیفیت دارد (Berwick et al, 2003). تحقیقات نشان داده است که اندازه‌گیری عملکرد از زمان مطرح شدن مدیریت و کسب و کار رواج پیدا نموده است (Chong, 2008).

بر خلاف روشهای متداول سنجش عملکرد HSE، آقای هاپکینز³ در سال 2007، ابهامات موجود در استفاده از معیارهای کلیدی HSE و طبقه بندی آنها را تشریح نموده است (Hopkins, 2009).

محور اصلی تعیین عملکرد در موضوعات کیفیت، تعریف شاخصها، اقدامات، روش‌ها و معیارها می‌باشد. ولی در سنجش عملکرد HSE، مطالعات جدید بیشتر بر شاخص‌های کلیدی موثر بر عملکرد HSE متمرکز شده است (Juglaret et al, 2011).

کاظمی و همکاران در سال 1393 مطالعه‌ای با عنوان بررسی و رتبه‌بندی مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست در پارکهای شهری اهواز با روش دلفی⁴ انجام و بعد از حذف شاخص‌های کم اهمیت، معیارها و شاخص‌های شناسایی شده را نهایی نموده‌اند. سپس با استفاده از تکنیک فرایند سلسله مراتبی بر اساس دیدگاه 10 نفر از خبرگان و براساس مقایسه‌های زوجی به اولویت‌بندی شاخص‌ها اقدام و در انتها برای انتخاب بهترین گزینه از نظر محیط‌زیست، بهداشت و ایمنی از روش $TOPSIS$ استفاده و بهترین پارک را مشخص و پارکهای شهری مورد رتبه بندی HSE قرار گرفته‌اند (کاظمی و همکاران، 1396).

مطالعه‌ای توسط مسلمان‌یزدی و همکاران با عنوان بررسی نقش ریسک و خطرات در ارزیابی سیستم مدیریت HSE در شرکتهای پیمانکاری نفت و گاز شرکت ملی نفت ایران با بهره‌گیری از روش تصمیم‌گیری چندمعیاره انجام شده است. در این پژوهش با بررسی زیرمؤلفه‌های HSE و همچنین رابطه‌های آنها با یکدیگر و سایر عناصر سیستم مدیریت به بررسی جایگاه و نقش ریسک و خطرات پرداخته شده است و در نهایت با استفاده از روش ANP^5 و نرم افزار $Super decisions$ روابط بین آنها بدین صورت مشخص گردیده که نقش ریسک با درصد وزنی نسبتاً بالایی از مهمترین فاکتورهایی است که در رابطه با تصمیم‌گیری مدیران باید لحاظ شود (مسلمان‌یزدی و همکاران، 1394).

یاراحمدی و همکاران در سال 1394 مطالعه‌ای با هدف اولویت‌بندی شاخص‌های مدیریت بهداشت و ایمنی شغلی در صنعت ساخت و ساز مبتنی بر تصمیم‌گیری چندمعیاره انجام داده‌اند. روش بررسی بدین صورت بود که برای ارزیابی عملکرد بهداشت و ایمنی در صنعت ساخت و ساز، شاخص‌های عملکردی از میان لیست مبسوط شاخص‌ها، کلیدسازی و انتخاب گردیده‌اند. پس از آن شاخص‌های کلیدسازی شده با کمک ویژگیهای قابل قبول اهداف ($SMART^6$) وزن‌دهی و با روش $TOPSIS$.

¹ Simple Additive Weighting

² Technique for Order of Preference by Similarity to Ideal Solution

³ Hopkins

⁴ Delphi

⁵ analytic network process

⁶ Specific, Measurable, Achievable, realistic, time bounded

اولویت بندی شده‌اند. نتایج اثربخش و کاربردی بودن این روش را در رشته مهندسی بهداشت حرفه ای به سهولت نمایش داده است (یاراحمدی و همکاران، 1394).

در سال 2015 مطالعه‌ای با هدف تعیین شاخص‌های کلیدی سیستم مدیریت HSE و عناصر تشکیل دهنده آن (مدیریت تغییر، توسعه رهبری، مدیریت پیمانکاران، واکنش اضطراری و...) توسط پوجورسکی¹ انجام شده است. نکته حایز اهمیت در این مطالعه این است که شاخص‌ها و معیارهای انتخابی باید بگونه‌ای باشند تا اثربخشی هر یک از اجزاء و عناصر تشکیل دهنده سیستم مدیریت HSE را بصورت متمایز نمایان کنند (Podgorski, 2015).

سطح ایمنی در فعالیتهای ساخت و ساز، بطور کل تحت تأثیر 4 عامل محیط، فرهنگ، نگرش و رفتار ایمنی است. در مطالعه وو² و همکاران در سال 2015 با استفاده از تکنیکها و روش های MCDM میزان تأثیرگذاری هر کدام از عوامل مذکور رتبه بندی شده است (Wu et al, 2015).

در سال 1395 برای بکارگیری شیوه‌ای علمی به منظور ارزیابی پیمانکاران از منظر HSE مطالعه ای با هدف ارایه الگویی برای انتخاب پیمانکاران از دیدگاه HSE توسط محمودی و همکاران با بهره گیری از روش Focus Group انجام و مدل اولیه ارزیابی عملکرد سیستم مدیریت HSE طراحی شده است. این مدل برای سه پیمانکار اصلی گروه مپنا مورد تست و تصدیق قرار گرفته است. الگوی بدست آمده با شناسایی نقاط ضعف و قوت سازمان در زمینه HSE و اولویت بندی پروژه های بهبود و همچنین نظارت بر روند و سرعت بهبود در مسیر تعالی سازمانی، امکان ارتقاء شاخص های HSE سازمان را فراهم آورده است (محمودی و همکاران، 1395).

جلالوند و همکاران، با توجه به فراگیر بودن و گستردگی حوادث در پروژه های عمرانی، در پژوهشی نسبت به مدیریت ریسک و ارزیابی چالشهای ایمنی و رتبه بندی آنها در پروژه های فرمانداریهای جنوب استان سیستان و بلوچستان به روش AHP³ پرداخته‌اند. نتایج این تحقیق نشان می دهد که عدم استفاده از لوازم حفاظت فردی و عملکرد ضعیف تیم های HSE اولویتهای اول و دوم بروز حوادث و همچنین اعمال نایمن با 55% شرایط نایمن با 30% و علل سیستمی با 15% علل بروز حوادث را تشکیل داده اند (جلالوند و محمدی‌زاده، 1396).

ژنگ⁴ و همکاران مطالعه‌ای با هدف کاربرد روش AHP دوزنقه‌ای برای ارزیابی ایمنی کار و هشداردهی محیط‌های گرم و مرطوب در سال 2011 انجام داده‌اند. در این پژوهش از یک چارچوب ارزیابی ایمنی براساس 3 عامل اصلی (کار، محیط، کارگر) و 10 زیرعامل دیگر انجام شده است. نتایج نشان داده که استفاده از این روش، بعنوان یک روش علمی جدید برای ارزیابی ایمنی کار و هشداردهی در محیط گرم و مرطوب، ارزیابی ها را جامع و منطقی و اثربخش می سازد (Zheng et al, 2012).

آزاده و همکاران در سال 2015 بمنظور شناسایی بهترین روش های تصمیم گیری و کار تیمی در رابطه با برنامه HSE، ضمن جمع آوری شاخص های کیفی حوزه های HSE و تکمیل پرسش نامه توسط کارکنان، مدل اثربخش تصمیم گیری ناشی از آنالیز جامع داده ها (DEA⁵) برای حوزه های HSE و ارگونومی ابداع و بکارگیری نموده اند (Azadeh et al, 2015).

امیرحیدری و همکاران در سال 2016 یک چارچوب جدید برای اندازه‌گیری و تعیین منطقی عملکرد HSE براساس روابط محاسباتی از طریق ترکیب نمودن تکنیکهای کیفی و کمی ابداع نموده‌اند. این روش بر اساس راهبرد «تنبیه و تشویق» عناصر عملکردی مثبت و منفی را برای محاسبه شاخص عملکردی HSE را جمع‌آوری و برای اندازه‌گیری عملکرد HSE سه شرکت حفاری به صورت موردی بکارگیری شده و کاربردی بودن آن اثبات شده است (Amir-Heidari et al, 2017).

1 Podgorski

2 Wu

3 Analytic hierarchy process

4 Zheng

5 Data envelopment analysis

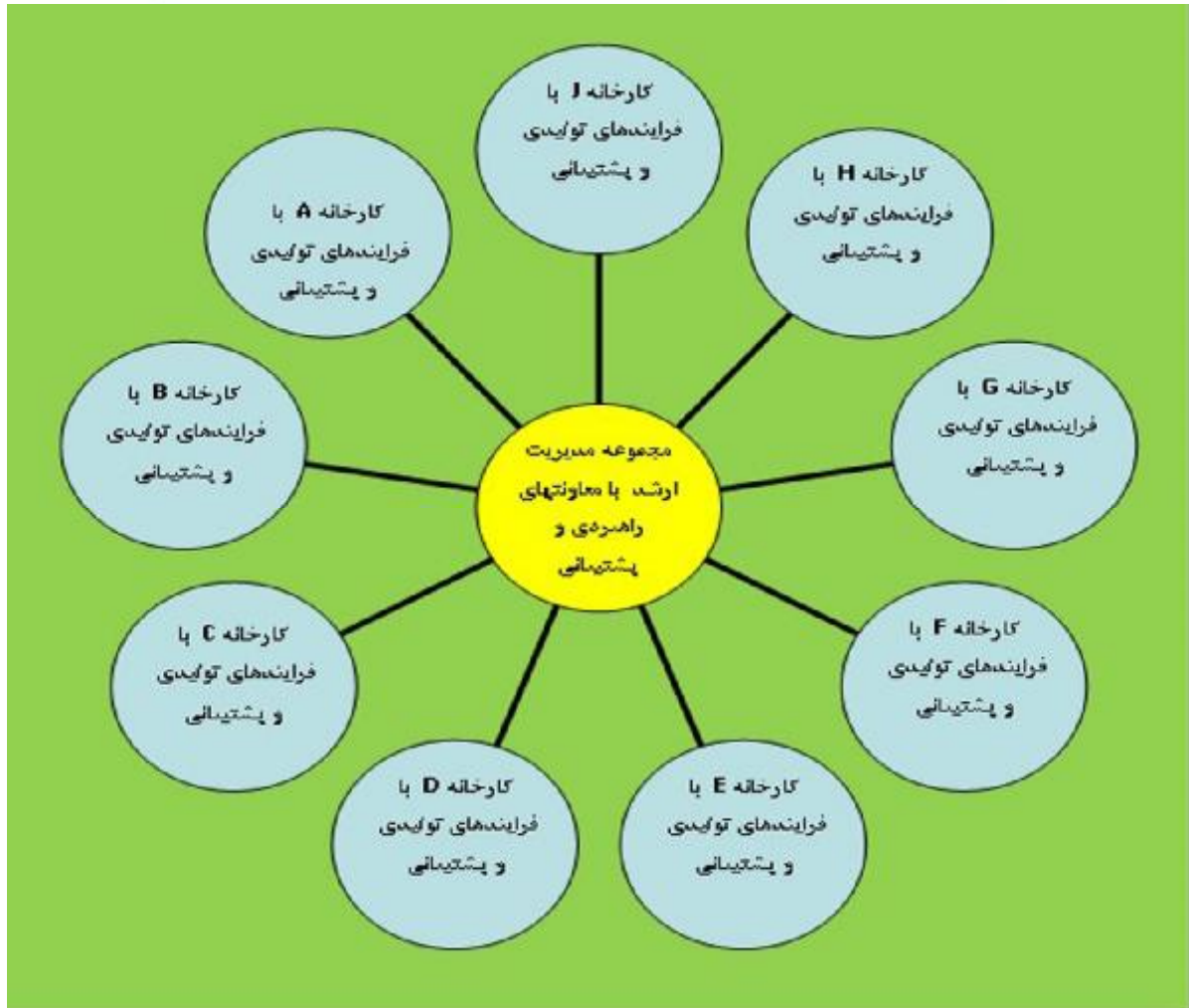
برای آنالیز مشکلات و معضلات مربوط به طراحی ذاتاً ایمن، آبی‌دین^۱ و همکاران در سال ۲۰۱۶ با بهره‌گیری از معیارهای تصمیم‌گیری چندگانه و تکنیک TOPSIS راهی به منظور دستیابی به کارایی ایمن تر و مقرون به صرفه ابداع نموده‌اند. در این روش به سهولت توانایی TOPSIS برای مقابله با تعدد معیارها، اثبات گردیده است (Abidin et al, 2016). مطالعه‌ای با هدف شناسایی شاخص‌های جامع عملکرد بهداشت، ایمنی، امنیت و محیط‌زیست^۲ در مناطق بندری توسط آناتو^۳ و همکاران در سال ۲۰۱۶ انجام و شاخص‌ها در ۴ حوزه طبقه‌بندی شده‌اند (Antao et al, 2016). با نگاهی بر تحقیقات گذشته در خصوص اندازه‌گیری و اولویت‌بندی عملکرد HSE، این نکته روشن شده است که مطالعات تاکنون بیشتر روی موضوعاتی همچون تعیین عناصر فرعی HSE و شناسایی شاخص‌های کلیدی موثر بر عملکرد HSE انجام شده و تاکنون مطالعه جامع و همه‌جانبه در خصوص ابداع روش اندازه‌گیری عملکرد HSE واحد‌های مختلف صنعتی انجام نشده است. و نیاز به بکارگیری یک روش کاربردی و استاندارد در این زمینه به شدت احساس می‌گردد.

روش تحقیق

۱- مشخص نمودن گزینه‌ها

محیط مورد مطالعه، یک مجتمع صنعتی بزرگ شامل ۹ کارخانه تولیدی مستقل با تولیدات متفاوت مطابق شکل شماره ۱ می‌باشد. هر یک از کارخانه‌ها با فرایندهایی همچون تضمین کیفیت، برنامه ریزی، HSE، تولید و... برای برآورده نمودن اهداف خاص خود بصورت جداگانه مدیریت و هدایت می‌شوند. لیکن اهداف و استراتژی و چشم انداز جامع آنها بصورت اختصاصی از طرف مدیریت ارشد سازمان (مجتمع صنعتی) تعیین، تدوین و ابلاغ می‌گردد. زیر مجموعه‌هایی که مدیریت ارشد سازمان را در خصوص تعیین، تدوین و ابلاغ استراتژی‌های فوق‌یاری می‌کنند شامل معاونت‌های تضمین کیفیت، HSE، تولید، مالی، حراست و... هستند. البته از وظایف دیگر این معاونت‌ها نظارت بر عملکرد واحدهای مرتبط کارخانجات، و گزارش دهی به مدیریت ارشد است. برای هر یک از فرایندهای موجود در کارخانجات، مسئول فرایند تعیین شده که این مسئول زیر نظر مدیر کارخانه بایستی در برابر معاونت مربوطه خود در مجموعه مدیریت ارشد پاسخگو باشد. در نتیجه گزینه‌های مورد ارزیابی در این پژوهش کارخانه‌های این مجتمع صنعتی بوده و هدف آن است که وضعیت HSE آنها بصورت کمی تعیین تا تجزیه و تحلیل مورد انتظار انجام شود.

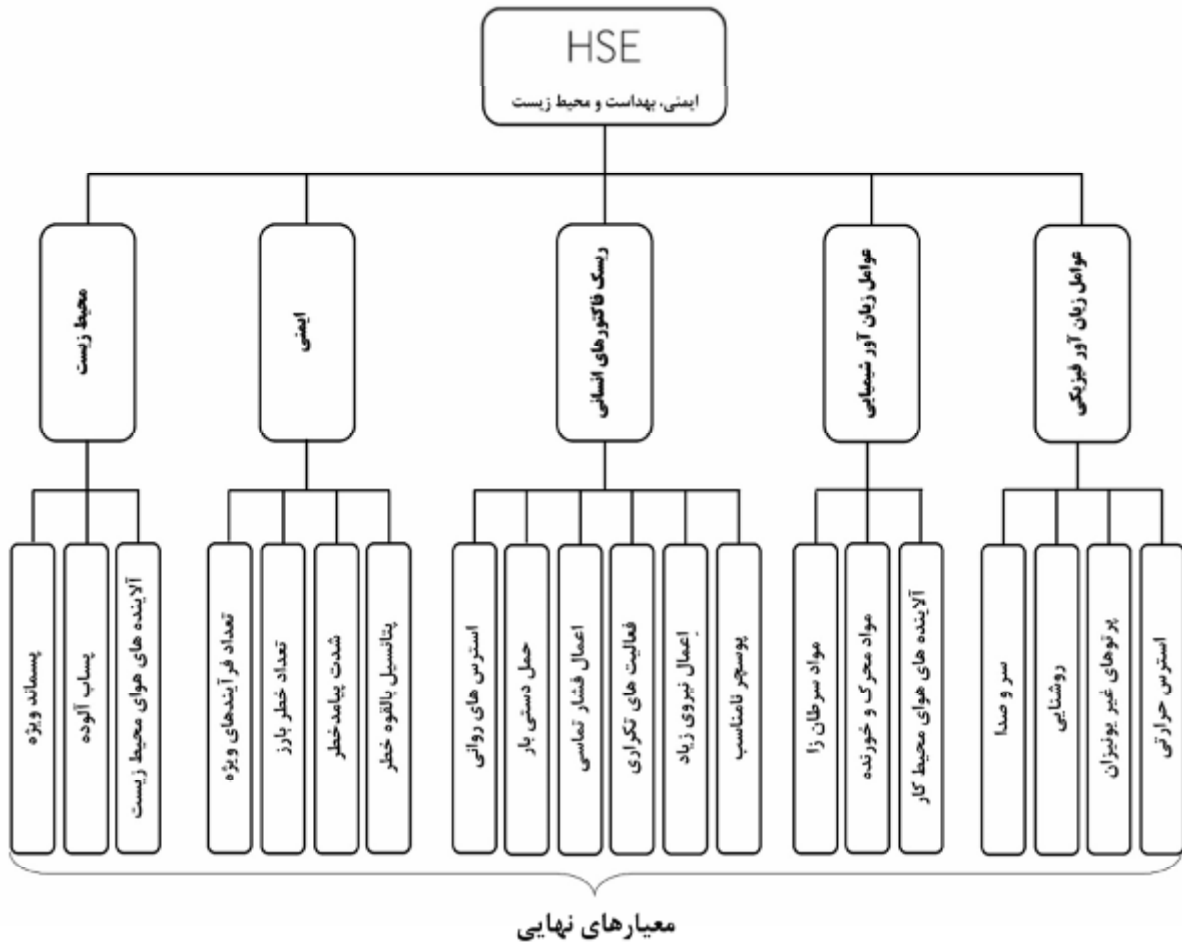
1 Abidin
2 HSEE
3 Anato

شکل شماره ۱- کارخانجات مورد مطالعه مجتمع صنعتی

۲- تعیین شاخص های ارزیابی

برای تعیین معیارهای ارزیابی HSE از دسته بندی عوامل زیان آور محیط کار شناخته شده و رایج بین المللی همچون عوامل زیان آور فیزیکی، عوامل زیان آور شیمیایی، ریسک فاکتورهای انسانی، معیارهای مربوط به ایمنی و محیط زیست مطابق شکل شماره ۲ استفاده شده است. به فراخور هرکدام از دسته عوامل اصلی، زیر معیارهای کوچکتر تعیین شده اند. گفتنی است، شرط لازم برای ارزیابی آنها هریک از زیرعاملها، وجود آن زیرعامل، حداقل در یکی از کارخانه های تولیدی می باشد. بدیهی است بعنوان مثال در دسته عوامل زیان آور فیزیکی در صورتیکه پرتوهای یونیزان در هیچ یک از کارخانه ها وجود ندارد پس ارزیابی آن ضرورتی نداشته و از آن زیرعامل و دیگر موارد مشابه صرف نظر می گردد.

شکل شماره 2- نحوه تعیین معیارهای مورد استفاده در این پژوهش

3- نحوه امتیازدهی به هریک از شاخص ها:

بر اساس تعهدات قانونی HSE قابل کاربرد در مجتمع صنعتی، کلیه کارخانه ها می بایست بصورت سالیانه میزان کمی عوامل زیان آور محیط کار و محیط زیست خود همانند استرسهای حرارتی، پرتوها، روشنایی، سر و صدا، آلاینده های هوا، مواد محرک و خورنده، مواد سرطانزا، آلاینده های هوای محیط زیست، پساب آلوده و پسماندهای ویژه را مطابق قواعد علمی بین المللی اندازه گیری و گزارش دهی نمایند. البته آن دسته از ایستگاههای کاری که تغییری در فرآیند، بهبود، تغییر آرایش، چیدمان و . . در طول سال نداشته از این امر می توانند مستثنی باشند. در این خصوص استناد به گزارشات اندازه گیریهای قبلی (حداکثر تا 3 سال قبل) قابل قبول است. ولی در هر حال باید گزارش سالیانه آن ارسال شود.

در خصوص ریسک فاکتورهای انسانی با مطالعات میدانی تعداد ایستگاههای کاری هر کارخانه که دارای پوسپچر نامناسب، اعمال نیروی زیاد، فعالیت های تکراری، اعمال فشار تماسی و حمل دستی بار هستند مشخص شده اند.

با رجوع به الزامات قانونی بالاسری، آن دسته از ایستگاههای کاری که دارای استرس روانی غالب هستند، تعیین شده اند. در خصوص معیار ایمنی و زیرمعیارهای مربوط به آن، با رجوع به مستندات ارزیابی ریسک کارخانه ها که به بر اساس الزام قانونی بالاسری هر کارخانه می بایست نسخه بروز آن را به صورت سالیانه گزارش دهد، متوسط پتانسیل بالقوه خطر، میانگین شدت

پیامد خطرات و تعداد خطرات بارز هر کارخانه استخراج و استفاده شده اند. تمامی کارخانه ها برای مدیریت ریسک خود از روش واحد¹ FMEA استفاده می کنند. گفتنی است خطر بارز به خطری گفته می شود که عدد ریسک آن از حد قابل قبول بیشتر بوده و یا شدت پیامد آن حداقل مرگ یک نفر را در پی داشته باشد. بر اساس بخشنامه های بالاسری، تعداد فرآیند های ویژه هر کارخانه مشخص گردیده است. لازم به ذکر است فرآیند ویژه به فرآیندی اطلاق می گردد که در صورت بروز حادثه در آن، پیامدهای فاجعه بار بتواند در بر داشته باشد.

جدول شماره 1- نحوه امتیازدهی زیرمعیارها

شاخص اصلی	عوامل زیان آور/مدمه رسان	زیرشاخص/ زیر معیار	ابزار تشخیص	نحوه امتیاز دهی		
عوامل زیان آور فیزیکی محیط کار	عوامل زیان آور فیزیکی محیط کار	استرس حرارتی	اندازه گیری شاخص ¹ WBGT	تعداد ایستگاههای با استرس حرارتی غیرقابل قبول		
		پرتوهای یونیزان	اندازه گیری میزان پرتوها	تعداد ایستگاهها با میزان پرتو بیشتر از حد مجاز		
		روشنایی	اندازه گیری میزان روشنایی	تعداد ایستگاهها با میزان روشنایی خارج از استاندارد		
		سر و صدا	اندازه گیری میزان سروصدا	تعداد ایستگاهها با میزان سر و صدای غیر مجاز		
عوامل زیان آور شیمیایی محیط کار	عوامل زیان آور شیمیایی محیط کار	آلاینده های هوای محیط کار	اندازه گیری آلاینده های هوا	تعداد آلاینده های خارج از حد مجاز		
		مواد محرک و خورنده	تماس با مواد محرک و خورنده	تعداد ایستگاههای دارای مواد محرک و خورنده		
		مواد سرطانتزا	در تماس بودن با مواد سرطانتزا	تعداد ایستگاههای دارای مواد سرطانتزا		
ریسک فاکتورهای انسانی	ریسک فاکتورهای انسانی	پوسچر نامناسب	بررسیهای میدانی براساس اصول ارگونومی	تعداد ایستگاهها با پوسچر نامناسب		
		اعمال نیروی زیاد	بررسیهای میدانی اصول ارگونومی	تعداد ایستگاهها با اعمال نیروی بیش از حد استاندارد		
		فعالتهای تکراری	بررسیهای میدانی براساس اصول ارگونومی	تعداد ایستگاهها با فعالتهای تکراری		
		اعمال فشار تماسی	بررسیهای میدانی براساس اصول ارگونومی	تعداد ایستگاهها با اعمال فشار تماسی خارج از استاندارد		
		حمل دستی بار	بررسیهای میدانی براساس اصول ارگونومی	تعداد ایستگاهها با حمل دستی بار بیش از حد استاندارد		
		استرسهای روانی	الزامات قانونی بالادستی	تعداد ایستگاههای با استرس روانی بالا		
		ایمنی	ایمنی	پتانسیل بالقوه خطر	ارزیابی ریسک به روش FMEA	میانگین پتانسیل بالقوه خطرات کارخانه (میانگین RPN ²)
				شدت پیامد خطر	ارزیابی ریسک به روش FMEA	میانگین شدت پیامد خطرات کارخانه
تعداد خطر بارز	ارزیابی ریسک به روش FMEA			تعداد خطرات بارز کارخانه		
تعداد فرایندهای ویژه	الزامات قانونی بالادستی			تعداد فرایندهای ویژه کارخانه		
محیط زیست	محیط زیست	آلاینده های هوا	اندازه گیری آلاینده های هوا	تعداد آلاینده های هوای محیط زیست بالاتر از حد مجاز		
		پساب آلوده	اندازه گیری میزان آلاینده های پساب	تعداد آلاینده های پساب بالاتر از حد مجاز		
		پسماندهای ویژه	آنالیز آزمایشگاهی و تعیین نوع پسماندها	میزان وزن سالیانه تولید پسماندهای ویژه و خطرناک		

HSE (ایمنی، بهداشت و محیط زیست)

4- تشکیل ماتریس تصمیم گیری

¹ Failure Mode & Effect Analysis

بر اساس معیارهای نهایی تعیین شده مذکور و داده های جمع آوری شده برای هر یک از معیارها و هر کدام از کارخانه ها، ماتریس تصمیم گیری مطابق جدول شماره 2 تشکیل و داده ها در آن ماتریس درج شده است.

جدول شماره 2- ماتریس تصمیم گیری

معیار کارخانه	معیار	استرسهای حرارتی	پرتوها	روشنایی	سر و صدا	الاینده های هوای محیط کار	مواد مضرک و خوردنده	مواد سرطانزا	پوشاک نامناسب	اعمال نیروی زائد	اعمال تکراری	اعمال فشار دمایی	حمل دستی بار	استرسهای روانی	پتانسیل بافتور خطر	شدت پیامد خطر	تعداد خطر بارز	تعداد فرایندهای ویژه	آلاینده های هوای محیط زیست	بسیاب آلوده	بسیابهای ویژه
A	۲	۲	۱	۳۵	۱۲	۶	۲	۴	۱۴	۱	۵	۵	۵	۵	۱۱۸	۶۷	۲	۱	۱	۱	۱
B	۳	۳	۳	۲۶	۱۸	۶	۳	۳	۱۰	۱۲	۲۳	۱	۱۳	۵	۱۱۸	۶۷	۲	۲	۱	۲	۲
C	۳	۳	۳	۶۷	۲۷	۷	۳	۳	۱۸	۱	۴	۳	۵	۵	۱۴۲	۷۱	۱۱	۲	۲	۲	۲
D	۱	۱	۱	۳۹	۲۶	۲۶	۶	۲۱	۷	۲۵	۶۴	۹	۶۹	۱	۱۷۲	۷۱	۶۹	۲۵	۲	۶	۹
E	۳	۳	۲	۲۷	۱۵	۸	۳	۱۱	۱	۱۲	۲۵	۱۸	۱۸	۳	۱۰۸	۶۹	۱۱	۱	۳	۵	
F	۲	۲	۱	۲۸	۴۹	۵	۳	۴	۱	۱	۱۱	۲	۱	۳	۱۵۱	۷۰	۲۷	۹	۱	۲	۴
G	۲	۲	۱	۱۷	۱۳	۴	۱	۱	۱	۱	۳۴	۱	۱	۳	۱۲۵	۷۱	۱۰۴	۷	۱	۲	
H	۲	۳	۳	۱۸	۱۱	۶	۳	۲	۱	۱	۴	۶	۱	۷	۱۳۹	۶۹	۴	۱	۳	۴	
I	۱	۱	۱	۱۶	۱۰	۵	۲	۵	۴	۱۷	۱۱	۱۳	۱۸	۳	۱۲۷	۷۴	۲۰	۱	۱	۲	

5- ارزیابی، تجزیه و تحلیل داده ها، رتبه بندی گزینه ها با استفاده از تکنیک SAW

از آنجایی که انتخاب روش رتبه بندی گزینه ها، مستقیماً بر الگوریتم حل تصمیم گیریهای چندمعیاره (MCDM) اثرگذار بوده، یا به عبارتی روش ارزیابی و تحلیل داده ها بستگی به روشهای رتبه بندی گزینه ها دارد بنابراین ابتدا باید روش رتبه بندی کارخانه ها تعیین شود.

بطور کلی مدل های اولویت بندی و رتبه بندی گزینه ها در مدل های تصمیم گیری چندمعیاره به گروه های جبرانی و غیرجبرانی تقسیم می شوند. مدل های غیرجبرانی روشهایی هستند که امکان جبران یک شاخص توسط شاخص دیگر وجود ندارد و مدل های جبرانی مدل هایی هستند که امکان مبادله و جبران یک شاخص با شاخص دیگر وجود دارد. با نگاه منطقی، علمی و تخصصی به معیارهای مورد ارزیابی، این نتیجه حاصل گردیده که رتبه بندی HSE کارخانه ها باید از طریق مدل های جبرانی انجام شود. این به این معنی است که تغییر کوچکی در یک معیار، بوسیله تغییر مخالف در سایر معیارها جبران می شود. به عنوان مثال در رتبه بندی HSE کارخانه ها ممکن است، یک کارخانه دارای سرصدای پائین تر از حد مجاز باشد ولی تعداد زیادی فرایند ویژه در آن کارخانه در حال فعالیت باشد بنابراین شاخص ها همدیگر را جبران می نمایند. یا اینکه کارگری عدم کار در محیط های آلوده را بر کار کردن در محیط های با پتانسیل بالای خطر ایمنی ترجیح بدهد.

مدل های جبرانی، مدل های مختلفی را شامل می شوند پس باید از بین مدل های رایج یک مدل فعالیت را بصورت منطقی و علمی انتخاب نمود. از آنجایی که داده های ماتریس تصمیم گیری گویای پراکندگی نسبتاً محسوسی در برخی از معیارها می باشد و این موضوع از اهمیت خاصی برخوردار بوده، پس برای اولویت بندی و رتبه بندی گزینه ها در این پژوهش از روش SAW استفاده شده است. مدل SAW از اولین روش های تصمیم گیری در قالب مدل های جبرانی است. این مدل بر اساس محاسبه اوزان معیارها، گزینه ها را اولویت بندی می کند. در این روش پس از تشکیل ماتریس تصمیم گیری و مقداردهی به شاخص ها، درایه های ماتریس تصمیم گیری در مرحله اول به روش خطی بی مقیاس می شوند با توجه به معیارهای در نظر گرفته شده

در این پژوهش که همگی از نوع شاخص های منفی هستند، درایه های ماتریس تصمیم گیری از طریق رابطه $n_{ij} = \frac{r_{ij}}{\max r_j}$ بی مقیاس شده که ماتریس بی مقیاس شده آن مطابق جدول شماره 3 می باشد.

جدول 3- ماتریس داده های بی مقیاس شده

معیار	کارخانه	لترهای حرارتی	پرتوها	روشنایی	سر و صدا	آلاینده های هوای محیط کار	مواد محرک و خوردنده	مواد سوزاننده	پوشاک نامناسب	اصال نیروی زبانه	اصال نگرانی	فناپذیری تکراری	اصال کنار ماسی	حاصل دستی بار	لترهای روانی	پتانسیل بالقوه خطیر	شدت پیامد خطیر	تعداد خطرات بارز	تعداد فرآیندهای ویژه	آلاینده های هوای محیط زیست	پسواب آورده	پسماندهای ویژه
A	-۰,۲۳	-۰,۶۷	-۰,۶۱	-۰,۴۸	-۰,۷۶	-۰,۷۷	-۰,۶۷	-۰,۸۱	-۰,۲۲	-۰,۹۶	-۰,۹۲	-۰,۸۵	-۰,۹۳	-۰,۲۹	-۰,۳۱	-۰,۰۹	-۰,۹۸	-۰,۹۶	-۰,۵	-۰,۸۲	-۰,۸۹	
B	۰	۰	-۰,۶۱	-۰,۶۱	-۰,۶۳	-۰,۷۷	-۰,۵	-۰,۸۶	-۰,۴۴	-۰,۵۲	-۰,۶۴	-۰,۹۲	-۰,۸۱	-۰,۲۹	-۰,۳۱	-۰,۰۹	-۰,۹۸	-۰,۹۲	-۰,۵	-۰,۶۷	-۰,۶۷	
C	۰	۰	۰	-۰,۴۵	-۰,۷۳	-۰,۴۵	-۰,۵	-۰,۸۶	۰	-۰,۹۶	-۰,۹۴	-۰,۷۷	-۰,۹۳	-۰,۲۹	-۰,۱۷	-۰,۰۴	-۰,۸۹	-۰,۹۲	۰	-۰,۶۷	-۰,۶۷	
D	-۰,۶۷	-۰,۶۷	-۰,۶۷	-۰,۴۲	-۰,۴۷	-۰,۴۷	۰	۰	-۰,۶۱	۰	۰	-۰,۳۱	۰	-۰,۸۶	۰	-۰,۴	-۰,۳۴	۰	۰	۰	۰	
E	۰	-۰,۳۳	-۰,۶	-۰,۶۹	-۰,۶۹	-۰,۶۹	-۰,۵	-۰,۴۸	-۰,۹۴	-۰,۵۲	-۰,۶۱	-۰,۹۲	-۰,۷۴	-۰,۵۷	-۰,۳۷	-۰,۰۷	-۰,۸۹	-۰,۸	-۰,۵	-۰,۴۴	-۰,۴۴	
F	-۰,۳۳	-۰,۶۷	-۰,۵۸	-۰,۵۸	-۰,۵۸	-۰,۸۱	-۰,۵	-۰,۸۱	-۰,۹۴	-۰,۹۴	-۰,۸۳	-۰,۸۵	-۰,۹۹	-۰,۵۷	-۰,۱۲	-۰,۰۵	-۰,۷۴	-۰,۶۴	-۰,۵	-۰,۶۷	-۰,۵۶	
G	-۰,۳۳	-۰,۶۷	-۰,۷۵	-۰,۷۵	-۰,۷۳	-۰,۸۵	-۰,۸۳	-۰,۹۵	-۰,۹۴	-۰,۹۶	-۰,۴۷	-۰,۹۲	-۰,۹۹	-۰,۵۷	-۰,۲۷	-۰,۰۴	۰	-۰,۷۲	-۰,۵	-۰,۸۳	-۰,۷۸	
H	-۰,۳۳	۰	-۰,۷۳	-۰,۷۳	-۰,۷۳	-۰,۷۷	-۰,۵	-۰,۹	-۰,۹۴	-۰,۹۴	-۰,۹۴	-۰,۵۴	-۰,۹۹	۰	-۰,۱۹	-۰,۰۷	-۰,۹۶	-۰,۸۸	-۰,۵	-۰,۵۶	-۰,۵۶	
I	-۰,۶۷	-۰,۶۷	-۰,۶۷	-۰,۷۶	-۰,۸	-۰,۸۱	-۰,۶۷	-۰,۷۶	-۰,۸۷	-۰,۳۲	-۰,۸۳	۰	-۰,۷۴	-۰,۵۷	-۰,۲۶	۰	-۰,۸۱	-۰,۸	-۰,۵	-۰,۸۲	-۰,۷۸	

درایه های بی مقیاس شده باید از طریق روش آنتروپی وزن دهی شوند. آنتروپی نشان دهنده عدم اطمینان از محتوای مورد انتظار بوده و بر این پایه استوار بوده که هرچه پراکندگی در مقادیر یک شاخص بیشتر باشد آن شاخص از اهمیت بیشتری برخوردار و وزن بیشتر خواهد گرفت. مراحل وزن دهی به شکل زیر است.

اگر J تا شاخص $(J=1,2, \dots, n)$ و n تا گزینه $(i=1,2, \dots, m)$ داشته باشیم ابتدا می بایست P_{ij} را از طریق رابطه $P_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sum_{j=1}^m r_{ij}}$ برای هر i, j محاسبه و سپس K را از طریق رابطه $K = \frac{1}{\ln(m)}$ بدست آوریم. محاسبه

آنتروپی شاخص J از طریق رابطه $E_j = -K(\sum(P_{ij} \times \ln(P_{ij})))$ انجام گردیده است. برای محاسبه میزان انحراف یا عدم اطمینان هر شاخص از رابطه $d_j = 1 - E_j$ استفاده و در نهایت محاسبه میزان وزن شاخص ها از طریق رابطه $\sum w_j = 1$ انجام و در جدول شماره 4 به صورت ماتریس داده های وزین شده نمایش داده شده است.

جدول شماره 4- ماتریس داده های وزین شده

معیار	پارامتر	معیار	پارامتر
استاندهای حرارتی	-۰.۷۱۲	استاندهای حرارتی	-۰.۷۱۲
پارونما	-۰.۶۹	پارونما	-۰.۶۹
روشنایی	-۰.۶۹۸	روشنایی	-۰.۶۹۸
سر و صدا	-۰.۶۸۵	سر و صدا	-۰.۶۸۵
آلاینده های هوای معیبه کار	-۰.۶۶	آلاینده های هوای معیبه کار	-۰.۶۶
مواد معرک و خوردنده	-۰.۷۰۲	مواد معرک و خوردنده	-۰.۷۰۲
مواد سمی/مسموم	-۰.۶۰۶	مواد سمی/مسموم	-۰.۶۰۶
پوسیدگی نامناسب	-۰.۵۸۱	پوسیدگی نامناسب	-۰.۵۸۱
انحلال پذیری زیاد	-۰.۵۳۸	انحلال پذیری زیاد	-۰.۵۳۸
فشارهای تکراری	-۰.۶۰۹	فشارهای تکراری	-۰.۶۰۹
انحلال فشار نامناسب	-۰.۶	انحلال فشار نامناسب	-۰.۶
حمل دستی بار	-۰.۴۹۲	حمل دستی بار	-۰.۴۹۲
استرسهای روانی	-۰.۷۰۱	استرسهای روانی	-۰.۷۰۱
پتانسیل پاتوژن خفیه	-۰.۷۲	پتانسیل پاتوژن خفیه	-۰.۷۲
شدت پیامد خطر	-۰.۷۳۲	شدت پیامد خطر	-۰.۷۳۲
نوعده خطر بار	-۰.۵۲۸	نوعده خطر بار	-۰.۵۲۸
تعداد فرآیندهای ویژه	-۰.۵۹۱	تعداد فرآیندهای ویژه	-۰.۵۹۱
آلاینده های هوای معیبه زیست	-۰.۷۱۶	آلاینده های هوای معیبه زیست	-۰.۷۱۶
سپاس آلوده	-۰.۶۷۵	سپاس آلوده	-۰.۶۷۵
بسیارهای ویژه	-۰.۶۷۹	بسیارهای ویژه	-۰.۶۷۹
Wj	-۰.۶۱	Wj	-۰.۶۱
Dj	-۰.۶۸۸	Dj	-۰.۶۸۸
Ej	-۰.۶۷۹	Ej	-۰.۶۷۹

مرحله آخر استفاده از مدل SAW برای رتبه بندی HSE کارخانه ها می باشد در این مدل چون مجموع وزن شاخصها مساوی 1 بوده یا به عبارتی $\sum w_j = 1$ پس گزینه از طریق $A^* = \{A_i | \max \sum w_j \times n_{ij}\}$ کمی سازی و با توجه به ماتریس زیر رتبه بندی شده اند. نکته قابل توجه این است که چون همه معیارها از نوع معیارهای منفی بوده پس کارخانه هایی که در اینجا ضریب بیشتری برای آنها بدست آمده نشان دهنده وضعیت نامطلوب HSE آنها بوده و برای کمی سازی میزان مطلوبیت HSE کارخانه ها باید ضریب بدست آمده را از عدد 1 کم نموده و پس از آن رتبه بندی کارخانه ها ضرایب بدست آمده را در 100 ضرب نمود تا درصد میزان مطلوب بودن و درصد عدم مطلوبیت وضعیت و عملکرد HSE آنها بصورت کمی مطابق جدول شماره 5 نمایان شود.

جدول شماره 5- وضعیت مطلوبیت و عدم مطلوبیت HSE کارخانجات

رتبه	نام کارخانه	درصد مطلوب بودن وضعیت HSE	رتبه	نام کارخانه	درصد عدم مطلوبیت وضعیت HSE
۱	H	۸۱٪	۱	D	۸۲٪
۲	A	۸۰٪	۲	I	۳۴٪
۳	F	۷۸٪	۳	E	۳۱٪
۴	G	۷۴٪	۴	C	۲۹٪
۵	B	۷۱٪	۵	B	۲۹٪
۶	C	۷۱٪	۶	G	۲۶٪
۷	E	۶۹٪	۷	F	۲۲٪
۸	I	۶۶٪	۸	A	۲۰٪
۹	D	۱۸٪	۹	H	۱۹٪

6- تجزیه و تحلیل داده ها با روش TOPSIS و مقایسه نتایج با روش SAW به منظور اطمینان سنجی نتایج و صحت گذاری ضرایب و رتبه های بدست آمده با روش SAW، داده های جمع آوری شده بار دیگر با استفاده از روش TOPSIS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و ضرایب و رتبه های HSE بر اساس این روش نیز تعیین شده اند.

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل به روش TOPSIS و مقایسه آن با روش SAW مطابق جدول زیر می باشد. گفتنی است این ضرایب براساس درصد عدم مطلوبیت وضعیت HSE واحدها بوده و بدیهی است میزان مطلوب بودن وضعیت HSE و رتبه واحدها در این خصوص به راحتی قابل مقایسه خواهد بود.

جدول شماره 6- رتبه بندی کارخانجات

رتبه بدست آمده با روش TOPSIS	رتبه بدست آمده با روش SAW	درصد عدم مطلوبیت وضعیت HSE با روش TOPSIS	درصد عدم مطلوبیت وضعیت HSE با روش SAW	واحد
۷	۷	۲۶٪	۲۰٪	A
۵	۴	۳۳٪	۲۹	B
۵	۴	۳۳٪	۲۹٪	C
۱	۱	۷۰٪	۸۲٪	D
۳	۳	۳۶٪	۳۱٪	E
۶	۶	۲۹٪	۲۲٪	F
۴	۵	۳۴٪	۲۶٪	G
۸	۸	۲۴٪	۱۹٪	H
۲	۲	۳۹٪	۳۴٪	I

همانگونه که مطابق جدول شماره 6 ملاحظه می گردد، نتایج حاصل از کاربرد روش SAW و روش TOPSIS که برای رتبه بندی، تعیین ضرایب و مقایسه وضعیت HSE بکار گرفته شده اند به میزان 95% همپوشانی داشته و فقط با اختلاف یک رتبه، واحدهای حایز رتبه های 4 و 5 در این دو روش دچار تغییر شده اند.

نتیجه گیری:

همانطور که در ابتدای مقاله به آن اشاره شد فرایند مقایسه عملکرد HSE واحدهای صنعتی غیرهمسان باید از یک روش مقایسه سازی منطقی و علمی صورت گیرد که استفاده از MCDM و تکنیک SAW این هدف را کاملاً برآورده ساخته و شامل نتایج زیر بوده که از این نتایج، سایر سازمان های صنعتی به ویژه سازمان های بزرگ و دارای زیر واحدهای متعدد به راحتی می توانند برای اندازه گیری عملکرد، رتبه بندی و مقایسه وضعیت HSE واحد های زیر مجموعه خود استفاده نمایند:

- بکارگیری روش SAW برای رتبه بندی عملکرد، تعیین ضرایب و مقایسه وضعیت HSE واحدهای صنعتی گوناگون و با تولیدات مختلف یک روش سودمند بوده که به صحت نتایج بدست آمده از طریق این روش به میزان 95% می توان اعتماد نمود.
- با بکارگیری این روش بصورت یکپارچه میتوان عملکرد HSE کارخانههای غیرهمسان و با تولیدات مختلف را اندازه گیری کرد.
- با بکارگیری این روش بطور همزمان میتوان هم وضعیت مطلوب بودن HSE واحدها را رتبه بندی و هم وضعیت عدم مطلوبیت آنها را نیز مشخص نمود.
- با بکارگیری این روش، به سهولت و بصورت منطقی می توان عملکرد وضعیت HSE واحدهایی که با هم از نظر تولید و فعالیت متفاوت می باشند را مقایسه نمود.
- از مزیت های استفاده از این روش می توان به این نکته اشاره کرد که در صورتیکه یک بار نحوه اندازه گیری و مقایسه عملکرد HSE واحدهای یک مجتمع یا سازمان صنعتی بزرگ پایه گذاری شود، برای دوره های بعدی، دیگر نیازی به صرف وقت و زمان زیادی نبوده و با تغییر و به روز آوری اعداد مندرج در فایل نرم افزاری، می توان به آسانی رتبه بندی و مقایسه واحدهای مذکور را انجام داد.

منابع و مراجع:

- جلالوند، حامد و محمدی زاده، محسن، رتبه بندی چالشهای ریسک ایمنی در پروژه های فرمانداریهای جنوب استان سیستان و بلوچستان، سومین همایش ملی مدیریت بحران، ایمنی، بهداشت، محیط زیست و توسعه پایدار، 1396
- کاظمی، روح اله، چنگیزی، مهرنوش، فرخیان، فروزان، بررسی و رتبه بندی مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست در پارکهای شهری اهواز، مجله علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره نوزدهم، ویژه نامه شماره 4، بهار 1396
- مسلمان یزدی، حسنعلی، میرجلیلی، علیرضا، سیدی، سیدامین، بررسی نقش ریسک در ارزیابی سیستم مدیریت HSE در شرکتهای پیمانکار نفت و گاز با استفاده از روش تصمیم گیری چند معیاره (MCDM)، اولین کنفرانس بین المللی مدیریت تغییر رفتار و ساختار در بحران زلزله، 1394
- متن استاندارد سیستم مدیریت محیط زیست ISO 14001:2015
- محمودی، شهرام، نصیری، پروین و محمدفام، ایرج، ارایه الگویی برای انتخاب پیمانکاران از دیدگاه HSE، مجله مهندسی بهداشت حرفه ای، دوره 3، شماره 3، پاییز 1395
- یاراحمدی، رسول، شاکوهی، فرزانه السادات، طاهری، فرشته، مریدی، پروین، اولویت بندی شاخص های مدیریت بهداشت و ایمنی شغلی در صنعت ساخت و ساز مبتنی بر تصمیم گیری چندمعیاره، دوماهنامه سلامت کار ایران، دوره 12، شماره 6، بهمن و اسفند 1394
- Azadeh, A., Mokhtari, Z., Sharahi, Z. J., & Zarrin, M. (2015). An integrated experiment for identification of best decision styles and teamworks with respect to HSE and ergonomics program: the case of a large oil refinery. *Accident Analysis & Prevention*, 85, 30-44.
- Amir-Heidari, P., Maknoon, R., Taheri, B., & Bazyari, M. (2017). A new framework for HSE performance measurement and monitoring. *Safety science*, 100, 157-167.
- Abidin, M. Z., Rusli, R., & Shariff, A. M. (2016). Technique for Order Performance by Similarity to Ideal Solution (TOPSIS)-entropy Methodology for Inherent Safety Design Decision Making Tool. *Procedia engineering*, 148, 1043-1050.
- Antão, P., Calderón, M., Puig, M., Michail, A., Wooldridge, C., & Darbra, R. M. (2016). Identification of Occupational Health, Safety, Security (OHSS) and Environmental performance indicators in port areas. *Safety science*, 85, 266-275.
- Berwick, D. M., James, B., & Coye, M. J. (2003). Connections between quality measurement and improvement. *Medical care*, 130-138.

- Chong, H. G. (2008). Measuring performance of small-and-medium sized enterprises: the grounded theory approach. *Journal of Business and Public affairs*, 2(1), 1-10.
- Hopkins, A. (2009). Thinking about process safety indicators. *Safety science*, 47(4), 460-465.
- Juglaret, F., Rallo, J. M., Textoris, R., Guarnieri, F., & Garbolino, E. (2011, June). New Balanced Scorecard leading indicators to monitor performance variability in OHS management systems. In *Fourth resilience engineering symposium* (pp. 121-127). Presses des Mines.
- Podgorski, D., 2015. Measuring operational performance of OSH management system – a demonstration of AHP-based selection of leading key performance indicators. *Safety Sci.* 73, 146–166.
- Wu, X., Liu, Q., Zhang, L., Skibniewski, M.J., Wang, Y., 2015. Prospective safety performance evaluation on construction sites. *Acc. Anal. Prevent.* 78, 58–72.
- Zheng, G., Zhu, N., Tian, Z., Chen, Y., & Sun, B. (2012). Application of a trapezoidal fuzzy AHP method for work safety evaluation and early warning rating of hot and humid environments. *Safety science*, 50(2), 228-239.

Archive of SID